

ÖZGÜR bir GELECEK için

LİSELİLERİN SESİ

Aylık Liseli Gençlik Dergisi * Özel Sayı 6 * Mayıs 2021

Sınavlar sizin olsun

Gelecek bizimdir!

İçindekiler

Liselilerin Sesi'nden

3

Eğitim hakkımız için örgütlü mücadeleye!

5

Salgına rağmen sınav yapma telaşı devam ediyor!

6

Her şey sermaye için!

9

Denizler'in yolunda devrim yürüyüşümüz sürüyor!

11

Yaşamak için sosyalizm mücadelesini büyütmeye!

12

'71 Devrimci Çıkışı: Düzene karşı devrim!

14

Karadeniz'de tırmanan gerilim

16

Devrimci tutsak Onur Kara'ya mektup

19

Mücadele romanları köşesi

21

Mars'ta oksijen üretildi, değişim hep var!

"Bu davet bizim!"

Koronavirüs pandemisi her geçen gün daha da ağırlaşıyor. Pandeminin başından bu yana yaşananlar kapitalizmin maskesini düşürdü. En gelişmiş kapitalist ülkelerde dahi sağlık sistemleri çöktü. Yüz binlerce işçi ve emekçi yaşamını yitirdi, milyonlarca hastalandı. Bizler pandemiye karşı kendi imkanlarımızla yaşam hakkımızı savunmak için uğraşırken, kapitalist devletler yalnızca sermayedarları düşündü. Sermayedarlar devletlerden aldıkları teşvikler ve ödenekler ile zenginliklerine zenginlik kattı. Bütün bunların yanında eğitim hakkımız da kapitalistlerin kârı uğruna gözden çıkarıldı. Pandeminin başından bu yana eğitim hakkının korunması için bütçe ayrılmadı, önlem alınmadı. Turizm sezonunu ellerini ovuşturarak bekleyen sermaye devleti, sınav tarihlerini yapboza çevirdi. Pandeminin en ağır olduğu dönemlerde milyonlarca öğrenciyi eleme sınavlarına soktu! Üstelik aynı senaryoyu şimdi bir kez daha devreye sokmak istiyorlar! Sermaye devleti eğitim hakkımızı gasp ederken yine sınav dayatmasında bulunuyor! Eğitimde fırsat eşitsizliğinin derinleştiği, sekiz milyon arkadaşımızın internet ve teknik ekipman eksikliklerinden ötürü o güdük online eğitime bile katılmadığı halde bizleri elemeci sınavlara sokmak istiyor!

***

Tüm dünyayı tehdit eden pandemiye karşı çeşitli aşilar geliştirildi. Fakat aylar geçmesine rağmen kapitalistlerin kâr hırsı yüzünden dünya nüfusunun çok büyük bir bölümü hala aşıya ulaşamadı. Bu tabloya bir de dünyanın her yerinde artan devlet terörü, faşist baskı ve zorbalık, haklarımızın sırayla tırpanlanması eklendi! Kapitalist devletler faşist baskı ve zorbalıkla milyonlarca işçi ve emekçiyi, kadını, genci korkutabileceklerini, susturabileceklerini sandı. Ancak bunu başaramadıkları tüm dünyayı saran George Floyd eylemlerinde, Fransa ve Almanya başta olmak üzere Avrupa'yı saran hak arama eylemlerinde, Portekiz, İspanya ve Yunanistan'da gençlik eylemlerinde, Hindistan'da işçi eylemlerinde, Türkiye'de gençliğin ve kadınların direnişinde görüldü. En son Kolombiya halkının sokakları dolduran öfkesi direniş ateşinin hala yanmaya ve büyümeye devam ettiğini de gösteriyor!

Burjuva sınıf egemenliğine dayalı kapitalist sistemin bütün kurumlarıyla birlikte ne denli bir çöküş yaşadığını, yaşamlarımız için nasıl bir tehdit oluşturduğunu pandemi sürecinde açıkça gördük. Ancak biliyoruz ki onlar bir avuç bizler ise milyonlarız! Birlikte mücadele etmek, bizlerin bu sömürü, savaş, baskı ve zorbalık düzenine karşı en büyük silahıdır! İşçilerin, emekçilerin, ezilen halkların, kadınların ve gençlerin birlikte mücadelesi asalak kapitalist düzeni alaşağı edecektir. Tüm liseli arkadaşlarımızı bu mücadeleye omuz vermeye davet ediyoruz!

Liselilerin Sesi'ne sende yazı yaz, sesimiz çoğalsın!

liselilerinsesi@yandex.com

Eğitim hakkımız için örgütlü mücadeleye!

Covid-19 pandemisi ile eğitimde yaşanan kayıp iki yıla yaklaşıldı. 2020 Mart ayından beri örgün eğitime ara verildi, olduğu kadarıyla eğitim uzaktan olarak devam ediyor. Ancak, mevcut koşullarda milyonlarca öğrenci uzaktan eğitime erişemiyor, erişebilen öğrencilerin büyük çoğunluğu ise eğitime uygun olmayan koşullarda ders almak zorunda kalıyor.

2021 yılı Mart ayında bizzat Milli Eğitim Bakanlığı tarafından açıklanan verilere göre 5 milyona yakın öğrenci uzaktan eğitime erişemedi. 18 milyon 241 bin 881 öğrencinin bulunduğu Türkiye’de EBA’ya erişebilen öğrenci sayısı 13 milyon 667 bin 432’de kaldı. Yani 4 milyon 574 bin 449 öğrenci EBA’ya erişemedi. Türkiye’nin güneyi ile Kürt illerinde ise durum daha vahim.

Yapılan araştırmaya göre tablo şöyle: Urfa’da öğrencilerin yüzde 55,17’si, Ağrı’da öğrencilerin yüzde 46,97’si, Van’da öğrencilerin yüzde 39,36’sı, Mardin’de öğrencilerin yüzde 35,75’i, Şırnak’ta öğrencilerin yüzde 32,78’i Muş’ta öğrencilerin yüzde 32,28’i, Hakkari’de öğrencilerin yüzde 30,91’i, Adıyaman’da öğrencilerin yüzde 30,69’u, Antep’te öğrencilerin yüz-

de 27,71’i Diyarbakır’da öğrencilerin yüzde 16,53’ü, Hatay’da öğrencilerin yüzde 15,20, Adana’da öğrencilerin yüzde 14,08 uzaktan EBA’ya erişemedi.

EBA’ya erişebilen öğrencilerin de yarısından fazlası teknik açıdan yetersiz imkanlarla dersleri takip etmeye çalışıyor. Yine Aralık tarihli bir araştırmaya göre, 8 milyon öğrenci EBA’yı telefon ekranından takip etmeye çalışıyor.

Saraya, sermayeye, savaşa değil eğitime bütçe!

İkinci yılına giren pandemi karşısında hiçbir tutarlı ve bütünlüklü tedbir alınmadı. AKP-MHP bloku salgını değil algı yönetimini esas aldı, toplum sağlığı hep ikinci planda kaldı. Bilim insanlarının görüşleri umursanmadı, tüm kararlar sermayenin çıkarları için alındı. Sınav tarihlerimizden okulların açılış ve kapanış tarihlerine kadar her şey turizm patronlarının çıkarlarına göre belirlendi. Fabrikalar ve işyerleri adeta köle kamplarına döndü. İşçiler virüse rağmen çalıştırılırken, pandemi bahanesiyle tüm demokratik hak ve özgür-

lükler askıya alındı, adeta hakkını aramak, iktidarı eleştirmek ve hatta soru sormak dahi yasaklandı. 8 Martlarda, 1 Mayısarda polis terörü estirildi, AKP'nin "lebalap" kongrelerinde ise salgın "unutuldu!"

Bu süreçte saray itibarından tasarruf etmezken sermaye de ihya edildi. Sermayedarlar için milyarlarca liralık destek paketleri açıklandı, bizlerin vergileri ile dolan hazine, çalışanların ücretlerinden yapılan kesintilerle oluşturulan İşsizlik Fonu patronlara peşkeş çekildi. İşçi ve emekçilerin payına düşen ise daha fazla işsizlik, daha fazla yoksulluk oldu.

Eğitimde yaşanan sıkıntılara rağmen Milli Eğitim Bakanlığı'na ek bütçe ayrılmadı. Milyonlarca öğrencinin teknik ekipman eksikliği sürüyor. Özellikle metropollerin yoksul kesimleri ile kırsal bölgelerde internet altyapısındaki zafiyet halen giderilmiş değil. Devletin uzaktan eğitim karnesi böylesine zayıflarla doluyken Milli Eğitim Bakanı çıkıp aymazca "uzaktan eğitimi kalıcı hale getireceğiz" diyor. Bunun eğitimi devlet tarafından verilmek zorunda olan bir hizmet ve hak olmaktan çıkarmak çabası olduğu açıktır. Önümüzdeki günlerde eğitimi hepten özelleştirecek-piyasalaştıracak adımlar atmaya hazırlanıyorlar. Öte yandan, eğitimde ulaşılabilirliğin hepten ortadan kalktığı, niteliğin giderek gerilediği bu tabloda sınav yapmaktan ise geri durmuyorlar. Eğitime erişemeyen milyonlarca öğrencinin bulunduğu, derslerden alınan verimin oldukça düştüğü gerçeği orta yerde dururken sınav ısrarlarındansa vazgeçmiyorlar. Ara ve merkezi sınavlar uzaktan

eğitimin tüm olumsuzluklarına ve yüksek bulaş riskine rağmen yapılıyor. Bu da kapitalizmdeki eğitim anlayışının elemeci özünü çıplak bir şekilde ortaya koyuyor. Veremedikleri eğitimi ölçmeye kalkıyor, bizleri elemek istiyorlar.

Taleplerimiz için örgütlü mücadeleye!

Bugün göstermelik yasaklarla önlem alıyormuş gibi gözükseler de toplumun yarısından fazlasını oluşturan işçi ve emekçilerin bulaş riskinin en fazla olduğu çalışma alanlarında tutulmaya devam edilmesi, etkin bir karantina uygulanmaması, dolayısıyla ev içi bulaşın inanılmaz boyutlarda artması ve aşılamadaki aksaklıklar salgının kontrol altına alınmasını engelliyor. İktidar salgını yönetemiyor ve yaşanan tüm ölümlerin sorumluluğunu taşıyor. Bu nedenle başta yaşam ve eğitim hakkımız olmak üzere, geleceğimiz için aşağıdaki talepler etrafında bir araya gelelim, mücadele edelim:

-Hayatı değil çarkları durdurun; zorunlu işkolları dışında üretim dursun, tüm çalışanlara ücretli izin!

-Herkes acil ve güvenli aşı!

-Sağlık hakkı, satılamaz; herkese ücretsiz sağlık hakkı!

-Eğitim hakkımız gasp edilemez; eşit, parasız, bilimsel, anadilde, sınavsız ve ulaşılabilir eğitim!

Salgına rağmen sınav yapma telaşı devam ediyor!

Pandemi koşullarında yine sınav telaşımız sürüyor. On binlerce ortaöğretim öğrencisi LGS sınavına, milyonlarca öğrenci ise üniversite sınavına hazırlanıyor. Geçtiğimiz yıl sınav başarı ortalamaları azalırken bu yıl sözde “başarı oranını” yükseltmek için 8. ve 12. sınıfların yüz yüze eğitimine devam edildi. Dershaneler, etüt merkezleri, kolejler aralıksız dersleri sürdürdü.

Pandemi bilançosu ortada. Resmi verilere göre 2 buçuk milyon öğrenci eğitime ulaşamıyor. EBA’ya katılımın ders notu olarak karneye işleneceğinin duyurulmasına rağmen, eğitime ulaşabilen öğrencilerin %70’den fazlası sadece izleyici konumunda. Derse girebilen öğrencilerin %82’si anlatılanları anlamadığını ifade ederken sadece vakit geçirmek için derse girenlerin oranı da bir hayli yüksek. Ders saatlerinin 40 dakikadan 30 dakikaya inmesi ve müfredatın bu dakikalar arasına sıkıştırılması anlama ve öğrenme paniği yaratırken, konu yetiştirme ve sınav geçme kaygısını da arttırıyor.

Eğitim hiç görülmediği kadar niteliksiz ve ulaşılmazı zor bir hale geldi. Mevcut düzenin içi boşaltılmış, ge-

rici eğitim sisteminin ve müfredatının yanına salgınla birlikte eğitime ulaşma sorunu da eklenmiş oldu. Eğitimde fırsat eşitsizliği derinleştirirken, özel okul sahibi Milli Eğitim Bakanı devlet okullarında eğitimi uzaktan sürdürmeyi kalıcılaştırmanın, özel okulların ise yüz yüze eğitime devam etmesinin önünü açtı. Eğitimdeki eşitsizliği daha da derinleştirdi.

Bu atmosferde dahi sınavları hiçbir şekilde ertelemeyeceğini açıklayan MEB, öğrencilerin tüm müfredattan sorumlu olacağını da duyurdu. Özel okullarda eğitim gören ve teknik olanaklara sahip olan öğrenciler avantajlı bir konuma sahipken, emekçi çocukları bu eleme sınavlarına şimdiden yenik başlayanlar olacak. Sınavın yarattığı stres, kaygı, geleceksizlik emekçi çocuklarında katlanarak sürecek. Eğitim-öğretim uzaktan ya da yüz yüze sınava odaklı olarak ilerleyecek.

Tüm bu sorunlara karşı yapılması gereken şey bilimsel, nitelikli, ücretsiz ve ulaşılabilir eğitim hakkı için mücadeleyi büyütme. Bunun yolu da bizleri geleceksizleştiren ve bilinmeyene sürükleyen bu sisteme karşı örgütlenmekten geçiyor.

Her şey sermaye için!

Mesleki eğitim her zaman sermayenin ve devletin ağızını sulandıran bir alan olageldi. Meslek liselerini fabrikaya çeviren; müdürleri patron, öğretmenleri ustabaşı, meslek öğrencilerini ise bedava işçiler olarak gören bu anlayış, son yıllarda adımlarını hızlandırdı. Bir taraftan meslek okulları seri üretimlerle ciro rekorları kırarken ve müdürleri avuçlarını ovuştururken diğer taraftan mesleki eğitimin okulda geçen süresini kısaltıp stajda geçen süresini uzatarak ucuz işçiliğe ambalaj bulmaya çalışıyorlar. Mesleki Eğitim Merkezleri adımı ile de bu hedefte yol almış durumdadılar.

Öte taraftan, meslek liselerini işyerlerinin içine taşıma hazırlığı içinde olduklarını ve bunun pilot uygulamalarının özellikle turizm alanında başladığını bizzat Milli Eğitim Bakanı açıklamıştı. Tüm bunların mesleki eğitimi amaca-hedefe uygun kılmak, eğitimin niteliğini yükseltmek gibi bir kaygıyla yapılmadığı açık. Dert bu olsa mesleki eğitimde kültür derslerinin niteliğini de yükseltir, meslek liselileri "köle" olarak görmezlerdi. İktidar sözcülerinin ağızlarından dökülen "Herkes üniversite mezunu olmak zorunda değil", "Biz ara eleman ülkesiyiz, mucit çıkaramayız", "Sen ağa, ben ağa, bu inekleri kim sağa?" cümleleri amaçlarının ne olduğunu açıklıkla gösteriyor zaten.

Mesleki eğitim kurumları: Sermaye için ucuz işgücü rezervi

Sermaye devletin mesleki eğitime dönük yatırımları, yönlendirmeleri ve sermayenin bu yönlü talepleri ortada. Devlet, donanımlı fakat ucuz bir işçi kuşağı talep eden sermayeye istediğini vermek için her gün

yeni bir karar alıyor. Son yapılan değişiklikle birlikte eskiden işletmelerde 12 öğrenciye bir usta öğretici düşerken artık 40 öğrenci başına bir usta öğretici düşecek. Mesleki eğitimden sorumlu Milli Eğitim Bakan Yardımcısı Mahmut Özer bu değişikliğin sebebini şu sözlerle gerekçelendirdi: "Mesleki eğitim merkezlerindeki mesleki eğitim haftada 4 gün işletmelerde veriliyor. Öğrenciler sadece bir gün okula geliyorlar. Dolayısıyla işletmeler ile birlikte yürütülen bir eğitim. Bu konuda en büyük sıkıntılardan bir tanesi, işletmelerde

yeterince usta öğretici bulunmamasıydı. Bu durum mesleki eğitime devam edebilecek öğrenci sayısını kısıtlıyordu."

Bugün birçok fabrikada, işyerinde stajyer emeği azgınca sömürülüyor. Kimi yerlerde stajyerler bir işçi kadar yoğun çalıştırılıp azgınca sömürülürken kimi yerlerde ise alanı ile ilgili hiçbir pratik eğitim almadan angaryadan angaryaya koşturuluyor. Örneğin otomotiv tekellerinden biri olan Mercedes'te toplam çalışan sayısından neredeyse daha fazla stajyer bulunduğu ve tabiri caizse çarkları

stajyerlerin bedavaya yakın ucuz emek gücü ile döndürdüğü söylenebilir.

Şimdi de meslek liselerinde ve mesleki eğitim merkezlerinde eğitim alan öğrencilerin emeğini bir kez daha sermayeye peşkeş çekmek için, ucuz işgücü yetiştirilmesini hızlandırmak için bu kararı almış bulunuyorlar.

Okulda müşteri, stajda köle ve ucuz işçi olmamak için mesleki eğitim öğrencileri birliğe, mücadeleye!

Salgında sermayenin mesleki eğitim parolası:

EĞİTİME PAYDOS

ÜRETİME DEVAM!

Sınava endeksli değil, nitelikli eğitim!

Eğitim hakkı için

mücadeleye!

Salgın boyunca yüz yüze eğitimden uzaktan eğitime geçildi. Milyonlarca öğrenci teknik altyapı ve gerekli araç-gereç eksikliğinden kaynaklı eğitimden uzak kaldı. Eğitim EBA ve canlı ders sistemi ile sorunlu bir şekilde bir yılı aşkındır devam ediyor. 8. ve 12. sınıflar bu eğitim ve öğretim yılı başında yüz yüze eğitime başlasa da 3 haftalığına tekrar uzaktan eğitime geçti.

Bu süre içinde okulları bir açıp bir kapatan MEB, yazılı sınavların ilkini önlem almadan ve telafi eğitim yapmadan gerçekleştirdi. 3 Mayıs itibariyle yapmayı planladıkları ikinci sınavları ise "tam kapanma" nedeniyle ertelediklerini, sınavda kasım ile mart ayları arasındaki tüm konulardan sorumlu olunacağını açıkladı.

İlk sınava pek çok öğrenci uzaktan eğitimin verimsizliği ve olanaksızlıklar nedeniyle stres altında girdi. Eğitim emekçileri ve pedagoglar öğrencilerin sınav psikolojisine hazır olmadıklarını, yüz yüze eğitime başlamadan sınavların olmaması gerektiğini açıkladı. Milyonlarca öğrenci eğitimden uzaklaştı. Okullara gidiş-gelişte ve okul içindeki pandemi önlemlerinin yetersizliği nedeniyle salgının yayılmasına davetiye çıkarıldı.

Milli Eğitim Bakanı Ziya Selçuk "dersleri öğrenip, öğrenmediğinizi nereden anlayacağız? EBA verimini nereden anlayacağız? Bu nedenle sınavlar şart!" dedi. Ama milyonlarca öğrencinin eğitime nasıl ulaşacağına dair bir plan sunmadı. Devlet okullarında sınırlı günlerde eğitim verilirken, özel okul ve dershanelerde eğitimi devam ettirip eşitsizliği daha da derinleştirdiler. "Tam kapanma" hikayesiyle bizleri yine eve hapsederken işyerlerinde ve fabrikalarda emekçiler çalıştı,

çalışmaya devam ediyor. Turizm ve spor müsabakaları devam ediyor. Meslek liseleri bu yasaklardan muaf tutularak üretime devam ediyor. Ama açık olan düz liseler kapatılarak eğitim hakkı her zamanki gibi geri plana itiliyor.

Salgının başından beri eğitimin yüzüne bakmayan iktidar tablet ve alt yapı desteğini de hala tamamlayamadı. Eğitim emekçilerinin ve sınava girecek öğrencilerin aşılınması ve okulların yüz yüze eğitime devam etmesi planları ise yine hayal oldu. Turizm ve spor müsabakaları ertelenmesin diye aşı önceliği bu alanlara verildi, eğitim yine geri plana itildi. Tablo anlatılandan daha vahim iken sınav yapmakta ısrarlarını sürdürüyorlar. Yapılacak okul sınavları ne gerçek bilgiyi sınavacak ne de eğitimin verimini gösterecektir.

Eğitimde telafi derslerin sınavlardan sonra yapılacağı ve temmuz ayına kadar uzaktan eğitimin devam edeceği açıklandı. Bugün telafi eğitim tamamlanmadan, yüz yüze ve nitelikli bir telafi dönemi yaşanmadan sınavların yapılması ilk sınavlardaki gibi bir tablo yaratacak. Eşitsizliğin derinleştiği, eğitimin iyiden iyiye niteliksizleştiği, eğitime ulaşımın zor olduğu bir sürede sınavlar hiçbir şekilde gerçeği yansıtmayacaktır. Normal dönemlerde de niteliği ve bilimselliği tartışmalı olan eğitim-öğretimin son bir yıllık tablosu bu sorunu daha da derinleştirecek ve telafisi uzun yılları alacak bir soruna dönüşecektir.

Yapılması gereken bir an önce pandemi önlemlerinin alınması, aşının yaygınlaştırılması ve yüz yüze telafi eğitime geçilmesidir.

Ümraniye'den bir liseli

Eğitimde yaşanan sorunların sorumlusu sermaye iktidarıdır

Eğitim hakkının gaspı pandemi süreci ile birlikte korkunç boyutlara geldi. Bu dönem öğretmenlerin sorunları da artmış oldu. Milli Eğitim Bakanlığı, 19 Nisan 2021 tarihli kararı ile öğrencilerin derse katılmadığı durumlarda öğretmenin ders ücretinin kesileceği duyuruldu. Yani derse katılım olmamasının suçlusu öğretmenler ilan edildi ve onlar cezalandırılıyor.

Pandemi başladığından bu yana kaos ortamında ilerleyen eğitim sürecinde ortaya çıkan problemlerin faturasının öğretmenlere kesilmesi pes dedirtiyor. Okullar bir açılıp bir kapanıyor, sınavlar eğitim olmamasına rağmen yüz yüze yapılabiliyor, merkezi sınavların tarihleri turizm patronları için değiştiriliyor... Zaten niteliksiz olan eğitimin uzaktan sağlanmaya çalışılması, erişim sıkıntıları ve altyapısızlıktan dolayı EBA TV'nin kilitlenmesi gibi sorunlar yerli yerinde duruyor. Tüm bunlar "hacker saldırısı" gibi trajikomik bahanelerle geçiştiriliyor. Tableti, bilgisayarı veya internete bağlanacak her hangi bir cihazı olmayan milyonlarca öğrenci var. Köyünde interneti olmayan, internetin çekmesi için tepelere çıkmak zorunda kalan öğrenciler var. MEB 23 Mart 2020 – 23 Nisan 2021 dönemlerine ilişkin EBA istatistiklerini yayınladı. MEB'in verilerine göre 4 milyon 247 bin öğrenci EBA'yı aktif kullanamadı. Evinde televizyonu olmayan da var. Tüm bunlar bir yana, bu ülkede internet hem kalitesiz hem de çok pahalı. İnternet servis sağlayıcılarından şikâyet etmek rutin hale geldi. Bir de doların çok yüksek olmasından kaynaklı elektronik cihazların pahalılığı da ayrı bir mesele. Sadece öğrenciler değil öğretmenler de aynı sorunları yaşıyor. Bağlantı sıkıntıları, öğrencilerin ilgilerini tutmaya çabalama, kendi akıl sağlıklarını koruma, EBA'nın yetersizliğinden dolayı kendi imkânları ile canlı yayınlar yapma, öğrencilerinin psikolojilerini de hesaba katma gibi birçok konu da zorlanma yaşıyorlar.

Sermaye devleti yükü eğitim emekçilerine atmış durumda ve onların haklarına saldırmaktan da geri durmuyor. Okulların sayısını artırma, gerekli önlemleri alma, düzenli test yapma hem öğrenci hem eğitim emekçilerine hem de okul çalışanlarına aşı yapma,

mevcut eksiklikleri giderme vb. onca sorumluluğu yerine getirmeyen AKP-MHP iktidarı, utanmadan öğretmenleri suçluyor. Tüm bunlarla birlikte özel okul sayıları artıyor, eğitimin ticarileştirilmesi pandemi bahanesi ile hızlandırılıyor. MEB'in son açıklamalarında hibrit eğitim modelini (uzaktan eğitim ile yüz yüze eğitimi bir arada sürdürmek) kalıcı hale getirme kararı olduğu yer aldı. Dijital araçların ve internetin ücretsiz sağlanmasına dair ise tek kelime yok. Mevcut sorunlar giderilmeden bu modelin hayata geçecek olması yalnızca sınıfsal ayrımları ve fırsat eşitsizliklerini daha da derinleştirecek. Aslında sermaye iktidarının hedefi özel eğitimi yaygınlaştırmak ve kalıcılaştırmaktır. Milli eğitim bakanı Ziya Selçuk özel okul sahibidir. Özel okulların önünü açma konusundaki mesaisi bu nedenle istikrarlı bir şekilde sürüyor.

Türkiye'de eğitim sisteminin sorunları o kadar birikmiş durumdadır ki, iktidar partisinin seçmenleri de bu durumdan rahatsızlıklarını dile getirmekteler. Bunun açık bir nedeni var. Kapitalizmin hüküm sürdüğü bir toplumsal düzende yaşıyoruz. Bundan dolayı eğitim gibi temel hizmetlere sınıfsal yaklaşmak durumundayız. Servet ve sefalet arasındaki uçurum inanılmaz boyutlara geldi. Burjuvazinin egemen olduğu toplumlarda bunlar olağan şeylerdir. Bu sınıfın temsilcisi ve sözcüsü olan AKP-MHP faşist bloğunun seçmeninin çoğunluğunu işçi ve emekçiler oluşturuyor. Gerek eğitim gerek ekonomi politikaları, hatta toplamında salgın yönetimindeki ciddiyetsizlikleri elbette bu kesimi birebir ilgilendiriyor. Dolayısıyla gerici-faşist iktidarın etkisi altına olan emekçiler de sınıfsal ayrımların sonuçlarını bizzat yaşayarak görmeye başlıyor.

Koyu geleceksizlik, çocuk işçilik, erken yaşta evlendirilme, öğretmenlerin hak kayıpları, baskı ve şiddet karşısında tek seçenek mücadele etmektir. Eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim her çocuğun hakkıdır. Haklarımız ve geleceğimiz için sözümüzü söylemeli ve harekete geçmeliyiz.

Esenyurt'tan bir LS okuru

Denizler'in yolunda devrim yürüyüşümüz sürüyor!

1960'ların sonu, tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de "68 kuşağı" ile tarihimize kazınmış şanlı bir direniş dönemi ve devrimci mücadelenin yükseldiği yıllar olmuştur. Devrimci yükselişin önemli bir parçası olan devrimci gençlik eski anlayıştan kopma yönünde dönüşmüş, devrimci gençlik ilk olarak FKF'yi, ardından kitlesel, birleşik ve militan bir çıkışın ifadesi olan Dev-Genç'i kurmuştur. Dev-Genç anti-emperyalist mücadelenin, işçi ve köylü direnişlerinin bir parçası konumundadır.

Devrimci geleneğimizin yaratıcıları Denizler, Mahirler, İbrahimler de Türkiye devrimci gençlik mücadelesinin bağrında yetişmiş, "düzene karşı devrim" bayrağını açmalarıyla, fedakarlıklarıyla, özveri ve cüretleriyle devrim davamızda birer simge haline gelmişlerdir.

Onların şahsında simgelenen 1971 devrimci çıkışı aslında kurulu düzenden kopuşu ve sosyalizmin ancak düzenin karşısında konumlanarak kurabileceğini anlatır bizlere. Reformist gelenekten devrimci kopuş anlamına gelen 71 Devrimci Hareketi'nin bu yıl aynı zamanda 50. yıldönümündeyiz.

1972 senesinin 6 Mayıs'ın sermaye devleti tarafından idam edilerek katledilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın ölüm yıldönümlerinin ise 49. yılındayız.

Bundan 49 sene önce yükselen devrimci hareketi bastırabilmek için askeri darbe gerçekleştiren sermaye

devleti, devrimcilere karşı adeta süreklilikli avı başlatarak binlerce devrimciyi tutukladı, işkenceden geçirdi ve çok sayıda devrimciyi katletti. 12 Mart 1971 darbesinin hemen ardından yola çıkan Deniz Gezmiş ve yoldaşları da o dönemde ihbar sonucu yakalananlar arasındaydı. Yakalanmalarının ardından, askeri faşist cunta mahkemeleri Denizler hakkında idam kararı verdi. Deniz'ler şahsında verilen idam kararı yükselen devrimci mücadeleyi bastırmak ve tüm topluma bir gözdağı vermek amacı taşıyordu. Ancak yanıldılar! Ankara Kapalı Cezaevi'nde korkusuzca idam sehpasına yürüyen, "Yaşasın Marksizm-Leninizmin yüce ideolojisi!" ve "Yaşasın Türk ve Kürt halklarının bağımsız mücadelesi!" sloganları ile ölümsüzlüğe giden 3 Fidan'ın idamının ardından öfke daha da büyüdü.

Şimdi onlardan devraldığımız mücadele bayrağı bizlerin ellerinde kararlılıkla yükselmeye devam ediyor! Bizlerin yolu, sınırsız, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için korkusuzca darağaçlarına yürüyenlerin; Denizlerin, Mahirlerin, İboların yoludur!

Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için tüm gençliği, Denizlerin yolunda "Düzene karşı devrim!" bakış açısını ete-kemiğe büründürmeye, mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz!

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!

Devrimci Gençlik Birliği

Yaşamak için sosyalizm mücadelesini büyütme!

İlk olarak 2019 yılının aralık ayında Çin'in Wuhan kentinde çıkan Covid-19 (Sars-Cov2) virüsü, kapitalistlerin almadığı önlemler nedeniyle kısa bir süre içerisinde tüm dünyaya yayıldı. 2020 yılı tüm dünyada Covid-19'un etkisini gösterdiği bir yıl olurken, virüsün farklı mutantlarının ortaya çıkması ve yayılımının önüne geçebilecek bilimsel buluşların geç ortaya çıkması nedeniyle salgın süreci 2021 yılında da devam ediyor. Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) 30 Nisan 2021'de açıkladığı verilere göre salgının başından bu yana 151 milyon 845 bin 968 insan Covid-19'a yakalandı ve üç milyondan fazla insan yaşamını yitirdi.

Bu kadar kişinin virüse yakalanması ve yaşamını yitirmesinin en önemli sebebi, kapitalist sistem içerisinde insan sağlığından çok ekonomik kâr ve kazanç öncelik verilmesi, salgının yayılımını engellemek noktasında ise hiçbir ciddi önlem alınmamasıdır.

Bir yılı aşkındır emekçiler, gençler, kadınlar kapitalist sistemin yarattığı her türlü yıkım ve hak gaspı saldırısı ile karşı karşıya kaldı. İşçi ve emekçiler salgın

döneminde iş yerlerinde önlem alınmadan çalışmak zorunda bırakıldı. Çalışma alanları salgının merkezi haline geldi ve emekçiler Covid-19'a yakalanarak yaşamını yitirdi. İşçi sınıfına "ya çalışırken öl ya da açlıktan öl" dayatmasında bulunuldu. Salgın döneminde zaman zaman kısıtlamalar uygulandı ama işçiler üretim alanlarında çalışıyor diyerek bu uygulamalardan muaf tutuldu. Tüm dünyada emekçiler salgın koşullarında ihtiyaç malzemelerine erişme konusunda ciddi sıkıntılar çekti ve çekmeye devam etmektedir. Türkiye'de ise sermaye devleti kapitalistlere, işçilerin örgütlenmesine karşı rahatça saldırabilmesi için ücretsiz izin ve Kod-29 gibi uygulamalar sundu. Salgın döneminde 4 milyona yakın işçi ücretsiz izine çıkarıldı, 177 bin işçi ise Kod-29 saldırısı ile işten atıldı.

Salgının en büyük yıkımlarından birini de emekçi kadınlar yaşadı. Emekçi kadınlar salgın döneminde ilk işten çıkartılanlar arasında yer aldı ve açlık ile karşı karşıya bırakıldı. Üretimden uzaklaştırılan kadınlar ev işleri, hasta, çocuk ve yaşlı bakımı gibi işleri yükümlen-

mek zorunda bırakıldı. Aynı zamanda salgın sürecinde kadınlara yönelik taciz, tecavüz ve şiddet oranlarında artış yaşandı ve kadınlar ölümlerle baş başa bırakıldı.

Eğitim alanında ise tam bir kaos yaşandı. Türkiye üzerinden baktığımızda, 8 milyon öğrenci salgın sürecinde eğitim hakkına ulaşamadı. Önlem alınmadan başlatılan yüz yüze eğitim süreçlerinde ise okullar salgının yayılımını artıran bir rol oynadı, yüzlerce okul karantinaya alınırken onlarca eğitim emekçisi de yaşamlarını yitirdi ve yitirmeye devam ediyor.

Salgının yayılımının önüne geçilmesi için aşıların bulunması büyük bir adım olurken, aşının eşit koşullar altında dağıtılmaması milyonların sağlığı açısından büyük bir tehlike oluşturmaktadır. Kapitalist-emperyalist devletler salgın döneminde aşı üzerinden daha fazla nasıl kâr elde edebiliriz düşüncesi ile milyarlarca insanın aşı ve sağlık hakkını gasp etmektedir.

Aşının bulunması ve eşit koşullarda dağıtılması noktasında Türkiye’de yaşanan tablo ise hepimizin tanık olduğu üzere eşitsiz bir şekilde ilerliyor. Aşıda öncelik sağlık ve eğitim emekçilerine, fabrikalarda ça-

lışan işçilere verilmesi gerekirken, AKP yandaşı olanlar öncelikli olarak aşılandı.

Özetle, kapitalist-emperyalist sistem içerisinde insan yaşamı hiçe sayılmaktadır. Salgın döneminde dahi öncelik sermayenin kârı ve çıkarları olmuştur. Birçok ülkede aşının bulunmuş olması ve kapitalist devletlerin aşının patentlerini elinde tutması salgının yayılımının arttırmasına, milyonların ise yaşamını yitirmesine neden olmaktadır. Tüm dünyada salgının yayılımını engellemek ve herkesin aşıya eşit oranda ulaşabilmesi için aşındaki patent hakkı kaldırılmalı ve aşı toplumsallaştırılmalıdır.

Kapitalist-emperyalist sistemin bizlere sunacağı insanca bir yaşam yoktur. Bugün yaşam hakkımıza sahip çıkmak için mücadele etmekten başka bir yolumuz kalmamıştır. Ya kapitalistlerin salgın döneminde bizlere dayattığı kölelik koşullarını yaşamak zorunda kalacağız ya da yaşamak için sosyalizm mücadelesini büyüteceğiz.

K. Sönmez

71 Devrimci Çıkışı:

Düzene karşı devrim!

Geçmişten bugüne gençlik toplumsal ve siyasal sorunlara ilgi göstermiş, toplumsal muhalefetin en dinamik kesimini oluşturmuştur. Gençliğin devrimci potansiyelinin farkında olan egemenler de her zaman gençliği denetim altında tutmanın yollarını aramıştır. Ancak geleceği temsil eden, yeniliği ve gelişimi destekleyen ilerici gençlik sadece bu coğrafyada değil dünyanın her köşesinde varlığını sürdürmüştür.

50'li yıllarda kapitalizmin sınıfsal çelişkileri daha da belirgin hale getirmesi ile ülkede sol muhalefetin yükselişe geçtiğini görüyoruz. Aynı zamanda dünyada da büyük toplumsal mücadeleler, devrimci kaynaşmalar, Çin Devrimi, Küba Devrimi, Vietnam Zaferi gibi bir dizi siyasal gelişme yaşanmaktadır. Bu hareketlilik diğer toplumlarda olduğu gibi Türkiye'de de işçileri, emekçileri, köylüleri ve gençliği etkilemiştir.

1960'ta Menderes Hükümeti'ne karşı en etkili toplumsal muhalefet öğrenci gençlikten gelmiştir. 555K eyleminden üç hafta sonra Menderes Hükümeti düşmüştür. 60'lı yıllar toplumsal uyanışın ve sola yönelimin hızlandığı yıllardır. Bu dönemin öne çıkan sol örgütlenmeleri TİP, MDD ve YÖN idi.

İlerici gençlik kesimleri de bu parti ve çevrelerde yer aldılar. İşçilerin büyük direnişleri, köylülerin toprak işgalleri, dünyada yaşanan devrimci dalga gençlikte de bir araya gelme ve örgütlenme ihtiyacı yaratıyordu. 12 Kasım 1965'de Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi kantininde FKF kuruldu. FKF birçok üniversiteye yayıldı ve büyümeye devam etti.

1968 yılına gelindiğinde dünya tarihinde "68 kuşağı" adı ile yer edinen hareketlilik elbette Türkiye'de de karşılığını bulmuştu. Devrimci yükselişin önemli bir parçası olan devrimci gençlik eski anlayıştan kopma yönünde dönüşüyordu. FKF'nin 1969 yılında gerçekleştirdiği olağanüstü kurultayında FKF'nin adı ve tüzüğü değiştirilerek DEV-GENÇ kuruldu. Bu sadece bir isim değişikliği değildi elbette. DEV-GENÇ kitle-sel, birleşik ve militan gençlik hareketinin ifadesiydi. Yalnızca dar akademik-demokratik sorunları değil Türkiye ve dünya devrim sorunlarını gündemine alıyorlardı. DEV-GENÇ anti-empyralist mücadelenin, işçi ve köylü direnişlerinin bir parçası konumundaydı. 1969'da ABD'nin Akdeniz'deki gücü olan 6. Filo devrimci gençlik tarafından denize dökülmüştü. Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde önemli bir kilometre taşı olan 15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi'nde yine DEV-GENÇ aktif katılımcıydı.

Devrimci geleneğimizin yaratıcıları Denizler, Mahirler, İbrahimler de Türkiye devrimci gençlik mücadelesinin bağrında gelişmiş, "düzene karşı devrim" bayrağını açmalarıyla, fedakarlıklarıyla, özveri ve cüretleriyle devrim davamızda birer simge haline gelmişlerdir.

Onların şahsında simgelenen 1971 devrimci çıkışı aslında kurulu düzenden kopuşu ve sosyalizmin ancak düzenin karşısında konumlanarak kurabileceğini anlatır. Bu anlamda, 71 kopuşuyla birlikte 1960'lı yıllara hâkim olan anlayış, orta sınıf aydınlarının

bakış açısı yani burjuva sosyalizmi aşılmıştı. Artık sosyalizme giden yol parlamentoda ya da askeri darbede değil, düzeni tüm kurumlarıyla karşısına alan devrimci mücadelede aranıyordu.

Reformist gelenekten devrimci kopuşu 71 Devrimci Hareketi muştular. Denizler THKO'yu, Mahirler THKP-C'i, İbrahimler ise TKP-ML'yi kurarlar. 71 Devrimci çıkışının önemi, kurulan bu akımların düzen kurumlarını cepheden karşıya almış olmasıdır. Sonrasında gelişen devrimci harekete politik-pratik yönden kaynaklık etmesidir. Devrimci örgüt, devrimci kimlik, adanmışlık, kararlılık, siper yoldaşlığı, fedakârlık, devrimci coşku gibi değerlerin bugünlere miras bırakılmış olmasıdır.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan idam edilerek, Mahir Çayan ve yoldaşları Denizlerin idamını engellemek amacıyla Kızıldere'de çatışarak, İbrahim Kaypakkaya ise ser verip sır vermeyerek işkencehanede katledildi.

Sermaye iktidarı o dönem yükselen devrimci dalgayı kırmak adına devrimci önderleri katletmiş olsa da, bu hesapları boşa düşmüştür. 1974 yılına gelindiğinde sosyalizm mücadelesi kitleselleşerek yükselmeye devam etmiştir. 1980 askeri darbesini gerektirecek kadar büyüyen toplumsal muhalefette yine gençlik en dinamik kesimi oluşturmuş, büyük bedeller ödemiştir.

'80 askeri-faşist darbesinin ardından geçmişin muhasebesini yapan sınıf devrimcileri tarafından, programatik açıdan işçi sınıfından uzak olan ve bu yanı sıra "küçük burjuva sosyalizmi" olarak niteleyebileceğimiz anlayış aşılmış ve 1987 yılında darbe yenilgisinin karamsarlığı parçalanıp işçi sınıfı devrimciliği bu topraklarda yeşertilmiştir. Geçmişin çarpık yönlerini reddeden, ancak devrimci değerleri de sonuna kadar sahiplenilen sınıf devrimcileri; bu topraklarda yüz akı bir geleneğe sahip olan devrimci mirasın da gerçek temsilcisidirler.

71 devrimci çıkışının bizlere bıraktığı değerler, bugün üniversite ve liselilerin yaşadığı sorunların çözümü için aradığımız çözümlere de yol gösterdiğini biliyoruz. Politik gençlik hareketi geleneği günümüzde de kendine yer buluyor. Haziran Direnişi, Berkin Elvan'ın katledilmesi, Özgecan Aslan'ın vahşice öldürülmesi, Soma madenci katliamı gibi toplumun belleğine kazınan olaylarda gelişen toplumsal hareketin en dinamik kesimini yine gençlik oluşturmuştur.

Son zamanlarda Boğaziçi direnişi ile "Özerk-demokratik üniversite" talebinin geniş kesimlerde

karşılık bulması, liselilerin sosyal medya eylemleri Türkiye'de gençliğin hala diri bir damar olarak var olduğunu göstermektedir.

Aynı şekilde dünyada iklim krizi ve doğanın talanına karşı yükselen harekette gençlik başı çelmekte, anti-demokratik ve faşizan uygulamalara karşı kitlesel eylemlerde gençlik ön safta çarpışmaktadır. Yunanistan'da üniversiteliler kazanılmış hakları için sokakları terk etmezken, Latin Amerika'da başta kadın cinayetleri ve artan yoksulluğa karşı gençlik kitleleri öfkelerini alanlara taşıyorlar.

İçinden geçtiğimiz süreçte pandeminin iyice görünür kıldığı gerçekler de göstermektedir ki emperyalist-kapitalist sistemin gençliğe geleceksizlik dışında verebileceği bir şey kalmamıştır. Özgürlük ve gelecek özlemi içerisinde olan gençliğe karşı sermaye iktidarlarının cevabı polis şiddeti, baskı, tutuklama ve yasaklar olmaktadır.

Küresel salgının sınıfsal eşitsizlikleri daha da derinleştirilmesi ile başta sağlık ve eğitim alanlarında yaşanan çöküş, artan baskı politikaları ve geleceksizlik gençlikte öfke birikmektedir. Yalnızca Türkiye'de değil tüm dünyada benzer sorunlar yaşanmaktadır. Bu da alttan alta birleşik, kitlesel, devrimci ve enternasyonal bir gençlik hareketinin imkanlarını yaratmaktadır.

71 devrimci hareketinin bugün bize gösterdiği de budur. Onların cüretlerini kuşanmanın, düzene karşı devrim cephesinde irade göstermenin, kararlılık ve ısrar ile gelecek ve özgürlüğümüzü kazanmanın zamanıdır!

Denizlerin 6 Mayıs 1972'de idam sehпасına yürürken dik durmaları ve savundukları doğruları haykırarak yaşama veda etmeleri, Mahirlerin cesaretle son kurşunlarına kadar çarpışıp devrimci dayanışmanın en ileri örneğini yaratmaları, İbrahim'in çelik iradesi yol göstermeye devam ediyor!

Devrimci Gençlik Birliği ve Devrimci Liseliler Birliği olarak bu geleneği sahipleniyor ve gençliği devrim mücadelesi saflarına çağırıyoruz.

Düzene karşı devrim!

Özgürlüğümüzden, haklarımızdan ve geleceğimize vazgeçmiyoruz!

Bundan sonrası hepimizde!

Devrimci Gençlik Birliği

Devrimci Liseliler Birliği

6 Mayıs 2021

Karadeniz’de tırmanan gerilim

Emperyalist-kapitalist sistemin çok yönlü krizi derinleşirken, buna bağlı olarak emperyalistler arası hegemonya mücadeleleri de kızışıyor. Emperyalist ülkeler arası süren mücadeleler, bugün için doğrudan bir karşı karşıya geliş biçimini almasa da bölgesel güçler ve işbirlikçi hükümetler üzerinden sürdürülen “vesayet savaşları”nda ABD, AB ve Rusya gibi devletler savaş sahasında (Ortadoğu, Kafkasya bölgesi vb.) sık sık karşı karşıya geliyor.

Dünya jandarmalığı uzun süredir sarsılan ABD, gelinen noktada Çin ve Rusya’yı “baş düşman” ilan ederken, attığı her adımda bu iki emperyalist güç ile karşı karşıya geliyor. Yakın zamanda Karadeniz’de artan gerilimin baş sorumlusu ise hegemonyası zayıflayan ve bu nedenle saldırgan bir çizgi izleyen ABD emperyalizmidir.

Karadeniz’de tırmandırılan gerilim

Geçtiğimiz haftalarda, Joe Biden yönetimindeki

ABD emperyalizmini ve savaş aygıtı NATO’yu arkasına alan Ukrayna devleti, Donbass bölgesine dönük saldırıganlığını tırmandırdı. Devamında ise, Ukrayna Devlet Başkanı Vladimir Zelenskiy “Kırımı Rusya işgalinden kurtarma planı”nı ilan etti. Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov ise buna sert bir yanıt vererek, Ukrayna’nın yeni bir askeri çatışma başlatma girişimlerinin Kiev’i yok edebileceğini söyledi. Bunun üzerine ABD, NATO ve İngiltere, Ukrayna Devlet Başkanı’nın yardım çağrılarını kulak vererek, Rusya’ya karşı, Ukrayna’nın yanında olacaklarını açıkladı. ABD’nin Karadeniz’de suların ısınmasına yol açan bu gelişmeden beklentisi ise Rusya’yı Kafkasya üzerinden kuşatmak.

Montrö tartışmaları

ABD, ne zaman Rusya’ya yönelik bir hamle yapsa, Montrö Antlaşması gündeme getirilmektedir. Montrö Anlaşması’na göre, Karadeniz’e kıyısı olmayan bir ülke, savaş gemilerini burada 21 gün tutabilme hakkına sa-

hip. ABD Karadeniz’de istediği gibi hareket edebilmek için Montrö Sözleşmesi’nin getirdiği sınırlamalardan kurtulmak istemektedir. Dinci-faşist AKP-MHP iktidarı ise, batılı emperyalistlere yaranmak ve onların saldırıganlıklarında “başrol” kapmak için her türlü hizmeti sunmaya hazır. İktidarını sürdürmekte zorlanan, çıplak baskı ve zor aygıtını kullanmak dışında çok bir seçeneği kalmayan dinci faşist rejim, ayakta kalabilmek ve kendi bekasını koruyabilmek için emperyalist devletlerden destek almak zorundadır. Meclis Başkanı Mustafa Şentop’un, “Cumhurbaşkanı Montrö Sözleşmesi’ni teknik olarak feshedebilir” açıklamasının gerisinde ise iktidarın yukarıda belirttiğimiz gibi ABD’den destek almak gibi sefil çıkarları yer almaktadır. Ancak iktidarın Montrö Antlaşması’nı feshedebilmesi o kadar kolay değildir. Çünkü antlaşmanın bir tarafında Rusya yer almaktadır. ABD ve Rusya arasında yaşanan her gerilimden, kendi çıkarları doğrultusunda yararlanmak isteyen AKP-MHP iktidarı, bu iki ülke ile yaptığı çok yönlü anlaşmalardan kaynaklı her iki ülkeden de bağımsız hareket edebilmesi ve karar verebilmesi mümkün değildir. ABD emperyalizmine göbekten bağlı olan Türkiye’nin, özellikle 2015 sonrası süreçte Rusya ile kurduğu askeri, siyasi ve ekonomik ilişkiler; S400 krizi, Rusya ile yaptığı doğalgaz boru hattı anlaşma-

rı, Suriye savaşında oluşan dengeler vb., AKP iktidarı açısından çözülmemiş açmazlar olarak yerli yerinde durmaktadır.

Emperyalist savaş ve saldırıganlığa karşı işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Emperyalist ülkeler arası tırmanan gerilimlerin gelecekteki seyrinin ne olacağı, çatışmaların nerelerde devam edeceği belirsizdir. Ancak net olan bir şey var, tırmandırılan her savaş ve saldırıganlığın faturası, döne döne işçi, emekçi ve dünya halklarına ödetilmektedir. Devlet bütçelerinin aslan payı savaş ve saldırıganlığa ayrılırken, sefalet ücretleri ile işçi ve emekçilere açlık ve yoksulluk sınırı altında bir yaşam reva görülmektedir. İşçilerin azgın sömürüsü ile oluşturulan bütçelerle temin edilen her bir mermi, savaşın tırmandırıldığı diğer ülkelerde kardeş halkların katledilmesi için kullanılmaktadır. Sefil çıkarları uğruna, halklara kan ve gözyaşından başka bir şey götürmeyen ABD, sarsılan hegemonyasını yeniden sağlamak uğruna saldırıganlığı tırmandırmaktadır. Emperyalist savaş ve saldırıganlığı durdurabilmek, işçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların emperyalizme karşı birlikte mücadele etmesiyle mümkündür.

P. Sevrâ

Devrimci tutsak Onur Kara'ya mektup

Merhaba yoldaş!

Nasılsın, iyi misin? Hapishanedeki zor koşulları dışta bırakırsak, genel anlamda iyi olduğunu tahmin etmemiz yanlış olmaz herhalde. Ne de olsa devrimci fikirlerin, devrimci yaşamın heyecanını hapsedemeler. İçerisi ve dışarıyı diye bir ayrım koymanın çok da anlamı yok aslında. Milyarlarca emekçinin dışarıda tutsak olduğu gerçekliği bize bunu anlatıyor. Orada haberleri takip edebildiğini varsayıyoruz, elbette bu hakkın gasp edilmediyse. Biz yine de bu mektubu kaleme aldığımız tarihe kadar yaşanan bir takım gelişmelerden bahsetmek isteriz.

Pandemi süreci toplumun temel gündemi halinde. Sağlık kaygıları her ne kadar daha geriye düşmüş gibi görünse de halen hastalık ve ölüm tehdidi altındayız. Ama esas kaygı geçim sıkıntısının yaşanmasında. Her şey ateş pahası ve açlık sorunu daha da belirgin hale gelmiş durumda. Zaten tüketilen gıdaların besleyiciliği, bağışıklık sistemini ne denli güçlendirdiği ayrı bir

sorun. İşçi ve emekçilerin çoğu makarna yiyor. Patates dahi zamlanmış. İşten atılma, borçları ödeyemeyip evden atılma, gelecekte ne olacağını belirsizliği gibi kaygılar ne yazık ki insanların genel ruh hallerini belirliyor ve bu durum umutsuzluk yaratabiliyor. Neyse ki biz bu durumun geçici olduğunu ve bir hareketlilik halinde çok çabuk dağılacaklarını biliyoruz. Tabi bir de aşı tartışmaları gündemi dolduruyor. Bu zamana kadar vaat edilen aşılama oranına varılamamış olması, aşılama tedarik edilme sürecinde yaşanan sıkıntılar toplumun gündeminde. Aşıların koruyuculuğu, yerli aşı üretimi, BionTech aşısı alımında aracı şirketin maliyet hesaplarından kaynaklı zamanında anlaşma yapılmaması gibi iddialar vb. çok konu var. Şimdilik Çin, Rusya ve Alman aşısı olarak üç çeşit aşı onaylanmış durumda. Sağlık bakanlığı 3-4 ay içerisinde 18 yaş üstü herkesin aşılanacağını iddia etti. Size de aşı yapacaklar mı, bununla ilgili herhangi bir beyan oldu mu size de?

Pandemi ilk başladığından bu yana iktidarın cidiyetsiz tutumu sürecin bu noktaya geleceğini göstermişti. Mesele toplumsal muhalefetin bu konuda gereken tepkiyi örgütleyemiyor oluşu. Nedenlerini sen de biliyorsun, burada uzun uzadıya yazmak mektubu dağıtabilir. Bu gündemleri senin de takip edebildiğini düşünüyoruz o yüzden bizden haberler vermek daha yerinde olur. 1 Mayıs'ı baskı ve yasaklamalar ile geride bırakmış olduk. 1 Mayıs egemenleri hep ürkütmüştür, biliyorsun. Bu nedenle önce hafta sonu kısıtlaması geldi. 1 Mayıs cumartesiye denk geldiği için fiilen yasaklandı. Kendi "lebalep" kongrelerini tamamladıktan sonra İstanbul valiliği 1 ay boyunca ticari faaliyetler dışındaki tüm eylem ve etkinlikleri yasakladı. Afiş asmak, bildiri dağıtmak da dâhil. Koronavirüs de zaten "afişten yayılıyor". Sonra kaymakamlar genelgeler yayınladılar. Sonra 'tam kapanma' 29 Nisan'da başlayacak dediler. Yani 1 Mayıs daha ne kadar yasak konusu edilebilirdi gerçekten anlayamadık. İleriki zamanlarda bugünlere bakıp iyi mizah çıkaracağımızı söylemek yanlış olmaz. Pandemi süreci nasıl yönetiliyor? Bir mizah dergisini sayılarca kaplayabilir bu konu.

Sonuçta yasaklara, baskılara rağmen Taksim'i zorlayan yüzlerce insan oldu. Yerelerde eylem ve etkinlikler gerçekleştirildi. Mahalle aralarında ajitasyonlar ve konuşmalar eşliğinde emekçilere çağrılar yapıldı. Yani 1 Mayıs coşkusunu engellemediler. Dünyada özellikle Fransa'daki eylemler dikkat çekiciydi. Ne kadar saldırı olursa olsun 1 Mayıs, tüm tarihsel anlamı

ile birlikte oldukça güncel bir mücadele günü olmaya devam ediyor. Mevcut çok boyutlu kriz karşısında toplumlarda öfke birikiyor. Alternatif dünya arayışları daha fazla gündeme geliyor artık.

Burada özellikle gençlikten bahsetmek gerek. Geleceği karartılan gençlik kesimleri dünyanın her yerinde toplumsal muhalefetin dinamiğini oluşturuyor. Ülkemizde de Boğaziçi çıkışı bunun somut bir örneği oldu. Bizim yıllardır dile getirdiğimiz "özerk-demokratik üniversite" talebi geniş kitlelerce sahiplenildi ve mücadele konusu haline getirildi. Her ne kadar son zamanlarda yine gençliğin örgütlü, ilerici unsurlarına daralan bir mücadeleye dönse de bu sorunun temel meseleler arasında yer alması oldukça önemli. Liselilerin de dramından söz etmek gerekli. Dram demekten kastımız şu, eğitim sürecine kaos hâkim. Uzaktan eğitime erişim problemleri sürüyor. Okullar bir açılıp bir kapanıyor. Ülkenin internet altyapısı çok kötü. Hadi internet bağlantısı var diyelim, internete bağlanacak cihazlar olmayabiliyor. TL'nin değer kaybetmesi en çok elektronik cihazları pahalandırdı. Bir de pandemi fırsatçıları var tabii. Sonuç olarak milyonlarca öğrenci eğitim alamıyor. Eğitimin niteliksiz içeriği başından büyük bir sorun. Eğitim sisteminin eleştirisi için sayfalar yetmez. Bir de üstüne sınavları yapıyorlar. Yüz yüze veya online. Geçen yaz turizm sektörünün ihtiyaçları düşünülerek milyonlarca öğrencinin psikolojisini bozacak şekilde sınav tarihleri ile oynadılar. Hem merkezi sınavlar hem de dönem içi sınavlar eğitim olmamasına

rağmen ısrarla yapılıyor. Tüm bu keşmekeş içerisinde akıl sağlığını koruyabilene madalyon takılmalı. İşçi ve emekçilerin, eğitim emekçilerin sorunları kat be kat arttı. İşte bahsi geçen dram burada. Halen gerekli tepki verilemiyor, örgütlü mücadelenin önemi fark edilemiyor ya da bedel ödeme korkusu ile kitleler geride duruyor. Ama bu böyle devam edemez. Mevcut halde ödenen bedel çok daha büyük. Gelecek kaygısı, hayal dahi kuramama, umutsuzluk, intihar etme oranlarının artışı gibi. Bir de yaşamın genelini tehdit eden sorunlar var. İklim krizi, yeni salgın dalgaları, kapitalizmin yapısal sorunlarının yarattığı yıkım, hak kayıpları, baskı ve faşizmin yükselişi gibi. Hem özgürlük hem de gelecek mücadelesi gençliğin temel gündemi olmayı sürdürüyor.

Burada senden bir ricada bulunmak istiyoruz. Tüm bu tabloya bakıldığında, liselilerin sadece sosyal medyada atacakları tweetler ile seslerini duyurma ve hükümetin harekete geçmesini bekleme tutumunu kırmaları şart. Sınavların ardından atılan milyonlarca tweet oldukça anlamlıydı ve aslında biriken potansiyeli gözler önüne sermişti. 'Oy moy yok' tepkisi tamamen siyasal bir tepkiydi. Ama gençlik kitlelerinin, en azından ilerici kesimlerinin temel bir eksikliği var. O da Marksizm-Leninizm öğretisi ile donanmak. Misal,

iklim krizine karşı örgütlenen kitlesel eylemler oldukça önemli. Sorun şu ki, eylemlerin başını çekenler bu sorunun çözümünü sorunu yaratanlardan bekliyor ve harekete geçirdikleri milyonlarca gence de bu yanlış bakış açısını sunmuş oluyorlar. Biz de kendi ülkemizde aynı sorunları yaşıyoruz. Yaşanan onca süreçten sonra büyük bir tepkinin mayalanıyor olduğunu ifade edebiliriz. Marksizm ve Leninizm'i kavramanın ve eylem kılavuzu yapmanın önemi çok açık. Biz de *Liselilerin Sesi*'nde bu konuda neler okunabilir, bu çalışmaya nasıl başlanabilir gibi bir eğitim dizisi yayınlayabiliriz diye düşündük. Senden ricamız bu konuda liselilere tavsiye ve fikirlerini sunman. Yardımların için şimdiden teşekkür ederiz.

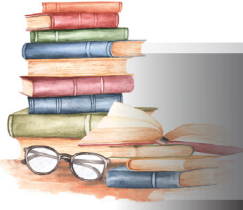
Yoldaş, mücadelenin sürüyor olduğunu ve bizlerin de soluğumuzu tutarak kavgayı büyüttüğümüzü belirtmek isteriz. Artık mektubu sonlandırmalıyız, bu hali ile siyasal değerlendirme yazısına dönüşüyor. Umarız ki özgür yarınlarda omuz omuza yürürüz. Sana bu mektup aracılığı ile yoldaşça selamlarımızı ve sevgilerimizi iletiyoruz.

Kendine çok iyi bak, hücredeki diğer arkadaşlara da selamlar olsun.

Devrimci tutsaklar onurumuzdur!

Liselilerin Sesi

MÜCADELE ROMANLARI KÖŞESİ

Ne okuyoruz? Bu soruyu bir dakika durup sakince düşünelim. Yanıtımızın ne olacağı elbette önemli. Sosyal medyanın ve teknolojinin hayatımıza bu denli girdiği ve önemli bir belirleyici olduğunu hepimiz biliyoruz. Gündelik yaşamda birçoğumuz sosyal medyada, internette ve çeşitli dijital uygulamalarda hatırı sayılır bir vakit geçiriyoruz. Okuduklarımız çoğunlukla bu vakitte ulaştığımız ve “şöyle bir bakıp” geçtiğimiz sosyal medya içerikleri oluyor. Yapılan araştırmalara göre bu içeriklerde görseller (video, fotoğraf vb.) yoksa çok ilgimizi çekmiyor. Görsel içerik ise birkaç saniyemizi yahut birkaç dakikamızı alıyor. Sonra bir diğerini tüketmeye geçiyoruz. Peki bu durum algımızı ve odaklanmamızı nasıl etkiliyor? Her şeyin çok çabuk tükendiğini görüyoruz. Bir konu hakkındaki düşüncemiz yahut güncel bir olaya dair bakışımız çoğunlukla görsellerin sunduğundan öteye gidemiyor, yüzeysel kalıyor. İşte bu durumu değiştirmek için önemli bir fırsatımız var! Sosyal medyadan gördüğümüz, kaynağı belirsiz ya da komplo teorilerini aşmayan, kapitalistlerin beynimizi uyuşturmak için piyasasını oluşturdukları içerikleri ve derslerde okutulan resmi tarihi bir tarafa bırakıp birlikte okumak, birlikte düşünmek!

Liselilerin Sesi olarak hazırladığımız “mücadele romanları köşesi” ile okumaya ve tartışmaya başlıyoruz. Eğer sen de tanıtımını yaptığımız bir mücadele romanını okuduysan veya bir mücadele romanı tanıtmak istersen bize ulaşabilirsin! Bu sayımızda, geçtiğimiz aylarda kaybettiğimiz ve Türkiye işçi sınıfının gelişimini, mücadelesini eserlerinde işleyen Erol Toy’un Azap Ortakları ve İmparator kitaplarını tanıttık. Bunun yanında, Hitler faşizminin hüküm sürdüğü baskı ve zorbalık döneminde Alman komünistlerinin yükselttiği mücadeleyi anlatan Yeraltı Yaşamından Anılar kitabını anlattık.

Azap Ortakları

İnsanlar tarih boyunca sömürsüz ve eşit bir toplum kurma mücadelesi vermişlerdir.

Bu topraklarda da bu mücadeleyi yürütenler

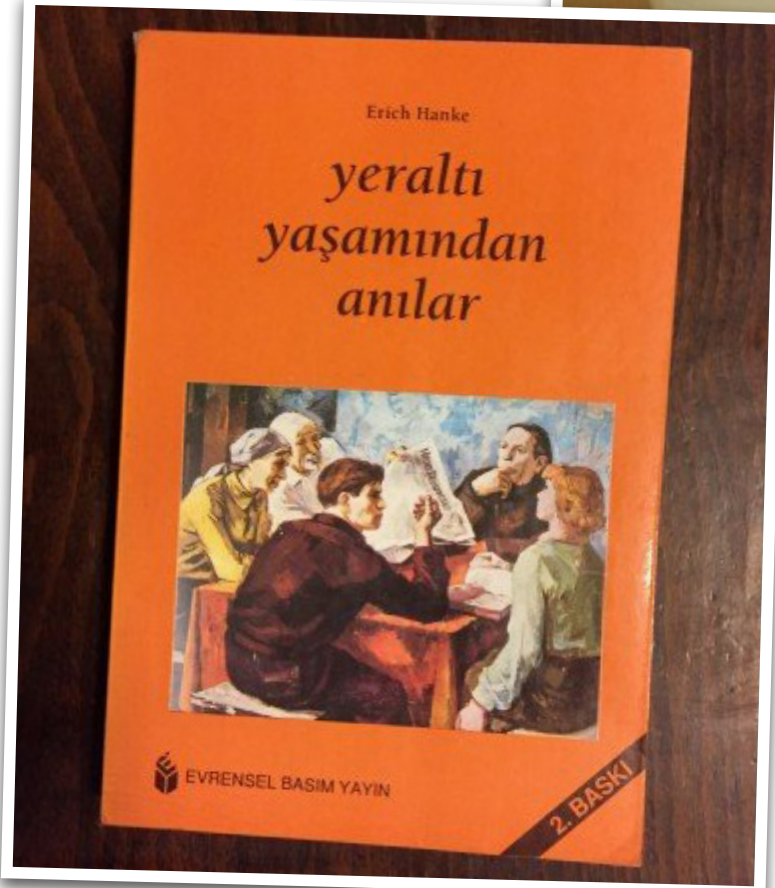
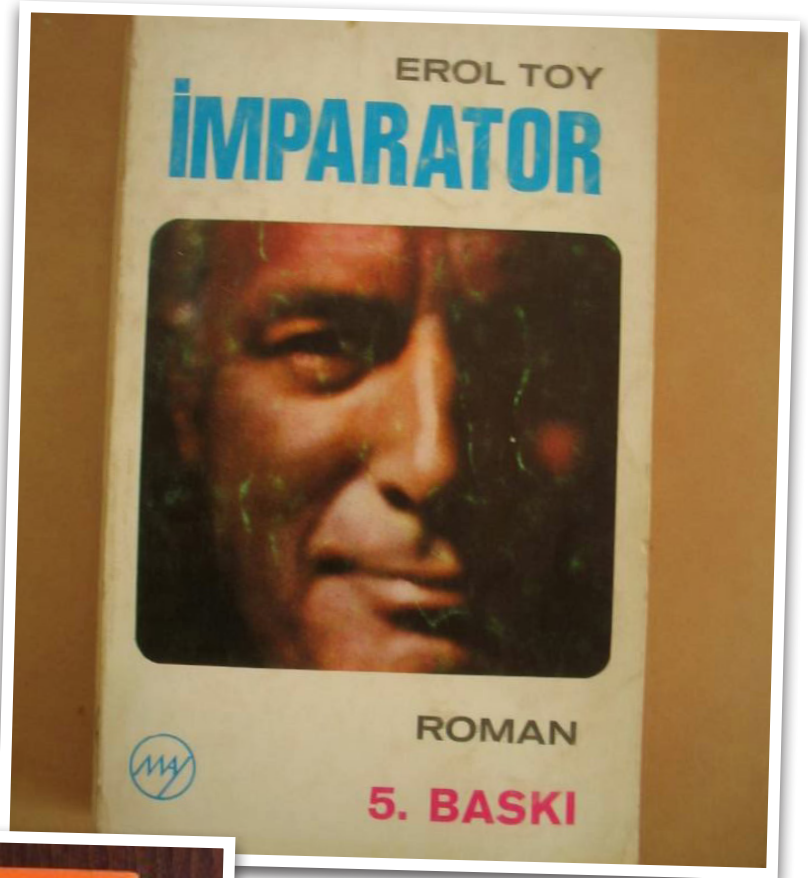
hiç eksik olmamıştır. Anadolu’da Osmanlı İmparatorluğu’nun hüküm sürdüğü bir dönemde, Şeyh Bedreddin önderliğinde bir araya gelen halk “yârin yanağından gayrı paylaşmak için her şeyi” fikrini savunarak, adeta sosyalizmi anımsatan bir toplum kurmak için mücadele ederler. Erol Toy’un “Azap Ortakları” kitabı işte bu tarihi kesitten esinlenerek yazılmıştır. İki ciltlik kitabın ilk cildi Osmanlı’nın kuruluş dönemini anlatırken, kimsenin kimseden üstün olmadığı, paylaşmanın insanlar için bir gereklilik olduğu gibi birçok fikri okuyucuya aktarmaktadır. İkinci cilt ise birinci cildin devamı olarak eşit bir toplum yaratmanın çabasını anlatır.

İmparator

Erol Toy'un İmparator kitabı, Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk kuruluş yıllarından kapitalist gelişmenin hız kazandığı 1960'lı ve 1970'li yıllara uzanan süreçte, Koçzade ailesinin üyesi Vehbi Koç'un Türkiye kapitalizmi içerisinde oynadığı rolü ve Dünya'da ve Türkiye'de "İmparatorlaştığı" dönemi anlatır. Roman'da Vehbi Koç'un yaşamı üzerinden Türkiye'nin kapitalistleşme süreci, emperyalistlerle kurulan çok yönlü bağlar, buna bağlı olarak işçilerin sayısının çoğalması ve artan hak gasplarına karşı verilen mücadeleler, Vehbi Koç gibilerinin ise buna karşı sermayedarların birlikteliğini nasıl oluşturduğu akıcı bir şekilde anlatılır.

Özetle, Türkiye'deki kapitalistleşme sürecinin nasıl geliştiğine dair okunması gereken romanlardan biridir İmparator.

Yeraltı yaşamından anılar

Erich Hanke, tüm dünyanın üzerine kara bir bulut gibi çökmüş olan Hitler faşizmi döneminde Alman Komünist Partisi'ne üye bir devrimcidir. Hanke, Yeraltı Yaşamından Anılar kitabında devrimci mücadele ve sosyalizme dair her şeyin yasaklandığı faşizm koşullarında devrimci çalışmanın nasıl ilerlediğini bizlere anlatmaktadır. Kitap "İsyanın sınırı yaratıcılığın sonu yoktur" sözlerini sıklıkla okura hatırlatıyor. En küçük bildiri dağıtımından politik bir yayının basımı ve dağıtımına kadar titizlikle ilerletilen devrimci faaliyet üzerinden aktarılan deneyimler, faşizm koşullarında dahi kitlelere gerçeklerin sesini duyurabileceğimizi çarpıcı bir şekilde sunuyor.

BİLİM VE TEKNOLOJİ KÖŞESİ

Mars'ta oksijen üretildi, değişim hep var!

H. Armoni

*İstedigince yalın görünsün göze,
kuşkuyla bakın en küçük olaya bile!
Sınavın gerekli olup olmadığını, hele
"alışlagelmiş" türden ise!
Açıkça istiyoruz şunu sizden:
Sakın doğal bulmayın hep alışlageleni!
Çünkü artık hiçbir şeye doğal denmemeli;
Şu kanlı kargaşanın, şu düzenli geçinen
düzensizliğin, serserice başına
buyrukluğun ve insanla ilintisini yitirmiş
insanlığın egemen olduğu dönemlerde
kimse demesin: Doğaldır bu olup bitenler;
Böyle denmesin ki, her şeyin
değişebileceğine inanılsın.*

Bertolt Brecht

Değişim ve dönüşüm her daim vardır. Bunu bilen insan umutsuzluğa kapılmaz, hayattan beklentilerini 'hiçbir şey'e indirgemez. Bugünün Türkiye'sinde mevcut düzenin yarattığı gerici, baskıcı ortamında böylesine iyimser kalabilmek belki de anlaşılır gelmeyecektir. Geleceğe dair bir takım güzel dileklerde bulunma ya da şu anda sevebileceğimiz bir iş ile meşgul olma adına imkânlara sahip olma, birçoğumuzun arzusudur. Bazılarımız –zenginler- istedikleri hayatları yaşıyorlar. Onların yaşamlarına bakıp, bu dünyaya 'hayatı yaşayanları izlemeye geldik' algısına kapılmak doğru değil.

Montaigne güzel ifade etmiş: "Her gün baktığın şey aynıysa, bir süre sonra baksan bile göremezsin. Çünkü algılar alışkanlığa düştüğünde akıl da ezbere düşer." Neyse ki tarih boyunca sorgulayan, mevcut gidişatı doğal bulmayıp sesini yükselten, başını belaya sokacağını bilse de doğruları savunup yol göstermeye devam eden insanlar oldu ki bugünlere kadar gelebildik. Halen ayaklarında zincir olan kölelerden biri de olabırdık. Toprak ile alınıp satılabilen serf ya da sırf kanı asil sayıldığı için hükmetme hakkı olduğunu iddia eden soysuz ve haydut insanların yönetiminde ölen savaşçılar da olabırdık. Bugünün farkı ne peki, geçmişte var olan bu toplumsal düzenlere gülüp geçebiliyoruz. Şimdiki modern kölelik döneminde, kanlarının asilliğinden değil ama sermayenin sahibi olduklarından iktidarda olan burjuvazi gibi yine soysuz, haydut ve ahlaksız bir sınıfın hâkimiyetindeyiz. İleriki zamanlarda bu düzen de aşıldığında o dönemin insanları da bugünkü düzene bakıp gülüp geçecekler. Düşünme şeklimizi, algımızı bu tarzda oturtunca 'iyimser' kalmamak elde değil. Çünkü değişim ve dönüşümün daim olduğunu kabul etmiş ve buna göre hayatımızı şekillendirmiş oluruz. Şu anki düzende yaşananların değişmesi gerektiği konusunda hem fikir olup, mücadele etmeyi seçeriz.

Eğitim sistemi berbat, yapboza dönmüş durumda. Salgın sürecinde hem sağlık hem de eğitim hakkımız gasp ediliyor. Gericilik, baskı ve kutuplaştırma artmış

durumda. Üniversitelere kayyım rektörlerin atandığı, muhalif seslerin boğulduğu, sosyal medya paylaşımlarına hapis cezaları verildiği ve gündelik hayatta neyi içip neyi yiyeceğimize dahi karışıldığı günlerden geçiyoruz. Evet, gençliğimiz böylesi bir döneme denk geldi. Bizden önceki nesiller de benzer sorunlarla karşılaşmış ve mücadele etmişti. Hele ki bu topraklardaki politik gençlik hareketi geleneği hakkında biraz bilgi sahibi olunca bile örgütlü mücadelenin önemini görmüş oluyoruz.

Peki, bizler bunlarla birlikte bilimsel ilerlemelere ve teknolojik gelişmelere hangi açıdan bakmalıyız? Stephen Hawking'in dediği gibi: *"Bilim her zaman galip gelecektir çünkü işe yarar."* Gelişmeleri takip etmek, araştırmak ve öğrenmek zaten hayat boyu yapmamız gereken eylemlerdir. Çağımızın gereksinim duyduğu yetkinlikleri, becerileri kazanabilmek için elbette çabalarımız sürmelidir. Bu sistemin eğitimden alamadığımız çoğu şeyi alternatif kaynaklar üzerinden keşfedebilir, dünya ile iletişim kurarak yaşitlarımız ile yarını inşa etme konusunda fikir paylaşımlarında bulunabiliriz.

Türkiye'de gündemler çok çabuk değişiyor ve oldukça yoğun. Salgının yönetilememesi, kapitalist sistemden kaynaklı aşuların yapılamaması gibi sorunlar var. Düşünsenize, aşı geliştirildi ama piyasada satılacak meta olarak değerlendirildiği için devletlerin seri üretim yapmasına izin verilmiyor. Sonra da Hindistan'da korkunç manzaralar ortaya çıkıyor. Bizim ülkemizde eğitim süreci baltalanıyor, toplumsal yaşamda kaos hâkim oluyor. İşte ne yazık ki bu duruma normalmiş gibi alıştırılıyor.

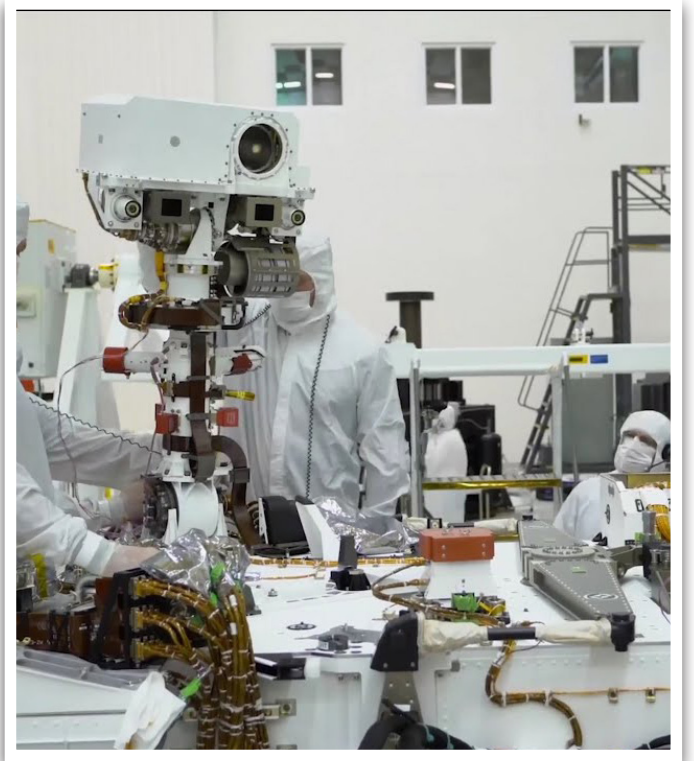
Tüm bu tartışmalar arasında bilim dünyasında neler olduğu bazen kaçırılabilir. Dünya çok büyük, sadece Türkiye'den ya da yaşadığımız mahalleden ibaret değil. İnsanlık artık Mars'ta koloni kurabilmeyi konuşuyor. Elbette kapitalistlerin kendi çıkarları doğrultusunda geliştirdiği hamleleri üzerinden bunları tartışmak akla uygun değil. Mars'ta yaşam kurma konusunda hem yatırım yapan hem de hayallerini paylaşan Elon Musk kendi şahsi twitter hesabında, bilgiler kısmına 'Mars İmparatoru' ibaresini ekledi. Bunun bir espri olduğu söylenebilir ama gerçek unutulmasın. Musk bir kapitalist, hayallerini insanlığın yararı değil kendi çıkarları şekillendiriyor. Madencilik, turizm konularında rekabet yaratmak gibi.

Bu tartışmalara paralel olarak, NASA Mars'a Perseverance isimli 'yaşam izlerini aramakla görevli' keşif aracını göndermişti. Bu araçta MOXIE adında bir

cihaz da vardı. Mars Oksijen Yerinde Kaynak Kullanımı Deneyi anlamına gelen MOXIE, Mars'ın atmosferinden yaklaşık 5 gram oksijen üretmeyi başardı. Şimdilik çok küçük bir adım olarak görülebilir ama zaten her şey böyle küçük adımlarla başlar. Bu ne anlama geliyor? Oksijen üretimi artırıldığı takdirde uzay çalışmalarının hız kazanacağı anlamına geliyor. Bilindiği gibi oksijene bağımlı canlılarız, halen. Astronot, kozmonot artık ne denilirse denilsin, dünya dışındaki araştırmalarda görevli insanların oksijen ihtiyacı uzay gemilerinde fazla yer kaplayan tanklar ile sağlanıyor ve oldukça maliyetli. Dünyaya ihtiyaç duyulmadan oksijen üretilebilirse, başka gezegenlerde yaşam kurma şansı da artar.

İşte bu tarz gelişmeler heyecan yaratıyor ancak bir yandan bu ilerlemeleri takip ederken diğer yandan da henüz tek yuvamız olan dünyada olup bitenleri sorgulamaya devam etmeliyiz. Misal, Mars'ta oksijen üreten teknoloji var ama bugün Hindistan'da, yani yerkürede insanlar oksijensizlikten dolayı ölüyorlar. "Peki neden?" sorusunun yanıtı ise çok açık: Kapitalist sistemin kâr hırsı!

Biz içinde yaşadığımız sistemin çarpıklıklarını kavramak için sorular sormaya, bilimi takip etmeye ve elbette doğruları hayata geçirebilmek için mücadele etmeye devam edeceğiz. Yani bir kez daha Brecht'e kulak vereceğiz: *"Alışıl gelmiş her şeyi sınayalım!"*

EĞİTİM VE

YAŞAM HAKKIMIZ İÇİN

LİSELİLER

BİRLİĞE!

Çelik

aldığı suyu

unutmayacak!

